

De Moeial

Tweewekelijks gratis dingies voor VUB-dinges. Van 5 tot 18 oktober 1987.

Inhoud:

1

De VUB is in blijde verwachting van een zwembad. Hoe, waarom en hoeveel: lees het op deze pagina.

2

De Moeial ging eens kijken bij de regionale inschrijvingen en ging na hoe de VUB haar studenten 'ronsel'.

3

Rake klappen in de wereld der jobstudenten: de nefaste gevolgen van de afschaffing van het 2-uren stelsel; De gloednieuwe centrale euh... u weet wel doorgelicht

4

De Moeial sprak met Guy Mortier, de grote moefli van Humo en bekend van radio en rockwede.

5

Over de (morele) plicht van de student en de eer die je kan halen door verdienstelijk te zijn...

6

Macbeth & Macbett: Shakespeare revisited; Uit in Brussel.

7

Een soort agenda, een kursiefje, een verslag van de openingszitting en massa's berichtjes.

8

De Kultuurkrant.

De Moeial.

Tweewekelijks studententijdschrift van de Vrij Universiteit Brussel, ism VO, BSG en de Dienst Cultuur.

Adres: De Moeial,
Pleinlaan 2-gebouw Y
1050 Brussel.
Tel. 02/641.23.38

Verantwoordelijke uitgever:
Peter Perceval,
Lange Bremstraat 46/6
2060 Merksem

Medewerkers: Peter Perceval, Bart Henckaerts, Dirk Peter Volckaerts, An Vranckx, Dag Thielens, Saskia Schoofs, Joen Cornelis, Michel Distelmans, Luc Van Overbergh, Nathalie Dijk.

Abonnementen: 150,- voor een jaar (500,- steunabonnement) te storten op rek.nr. 001 1386975 - van De Moeial, met duidelijke vermelding van naam en adres.

Zwambad

In mijn jeugd vroeg ik mij konstant af waarom ze steeds van die putten moesten graven om gebouwen boven de grond neer te zetten. Sinds mijn nicht echter zwanger is geraakt van een Pools architect, wéét ik het, maar ik stond toch wel even te kijken bij het kuiltje dat de firma Maes uit Gent aan het maken is. Een gat is een gat weliswaar, maar er zijn nuances... "Dat gat? Daar komt een dak op, en dan doen we er water in!" Aldus een informant. Dak? Water? Als dat geen zwembad gaat worden!

Plons, plons-ping, ping!

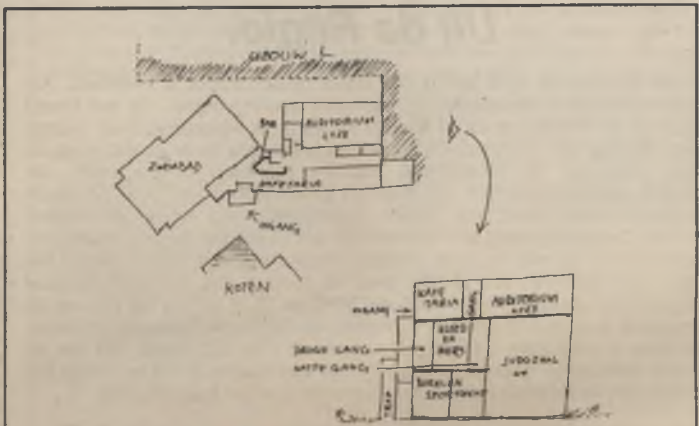
Meer dan tien jaar geleden al werd beslist dat de VUB een zwembad moest krijgen. Ondertussen is het een taai dossier geworden. Op de plannen werden vorm, lokatie en zelfs deel van het bouwsel herhaaldelijk gewijzigd.

Acht jaar geleden werd er een 'akademisch investeringsproject' van 68 miljoen voor het VUB-zwembad ingediend, maar pas in december 1983 werd dit bedrag ook effectief door de universiteit vastgelegd. Een extra financiële tussenkomst van Economische Zaken werd nog gevonden, omdat in het project zonne-energie gebruikt zou worden (Dat ze daar in dit land nog geld aan durven geven!). In totaal stak de RvB zo'n 74 miljoen Belgische Franken in haar zwembad-spaarpot.

De bouw van een eigen swimming-pool werd aanvankelijk als een academische noodzaak aanzien; het zou voor onderwijs- en onderzoeksbezigdheden ("Hoe lang kan de koördinator van de Sociale Sektor onder water blijven en zo") door het HILOK gebruikt worden. Het terrein 'Koninklijke Jacht' leek toen de enige geschikte plaats waarop het project zwembad gerealiseerd kon worden.

Hebt ú al een zwembad naast uw kot?

In maart 1985 besliste de Raad van Beheer echter het zwembad in te planten op de campus Oefenplein en het daar te integreren in het HILOK-komplex. In een gulle buidel stelde de Sociale Raad Studenten toen voor om van de bouw van het zwembad gebruik te maken voor de bijkomende bouw van een 'sportkafetaria', burelen voor de sportdienst, bijkomende sportakkomodaties en een nieuwe en verbeterde toegang tot het sportgebouw. Dit alles zou een efficiëntere en meer rendabele uitbating van de sportinfrastructuur voor vrijetijdssportbeoefening moeten mogelijk maken. De Sociale Raad (SoR) stelde voor 11 miljoen Bfr uit eigen middelen ter beschikking te stellen voor deze bijkomende werken. Het zwembad zou dan

SCHEMATISCHE VOORSTELLING VAN HET ZWEMBAD (DE VERHOUDINGEN TUSSEN VET NIEUW HELEMAAL, MAAR MET GAAZ TENSLOTTE OP HET IDEE)

Een zwembad bouw je nooit alleen! Dat valt dan ook te merken wanneer je een dezer dagen voorbij het Hilok-gebouw komt, tijdens de werkuren wel te verstaan. Met man & macht (versta onder dit laatste de technische hulp) wordt zichtbaar gezwoegd om de inhoud van ontelbare betonmolens om te vormen tot een zwembad zwembad.

Maar daar blijft het niet bij: de plannen vertonen ook sporen van een Sportkafetaria, akkomodaties voor de sportdienst, een judozaal, kleedkamers, en een auditorium (L123 om precies te zijn)!

Alles is ingenieus verspreid over 3 verdiepingen (behalve de kuip zelf, die steekt in een apart gebouw- dat overigens verdacht veel op een kerk lijkt) maar geen nood: er zijn trappen voorzien! Rolstoelpatiënten moeten dus weeral op hun handen het gebouw betreden.

En als ze dat allemaal voor 85 miljoen kunnen doen dan eet ik en plein public mijn eigen rekeninguitreksels op.

Don Debilio

ook deel gaan uitmaken van de sportinfrastructuur die men aan alle studenten (en personeel) aanbiedt, net zoals de sauna en de fit-o-meter.

Een academisch project werd hiermee aan een sociocultureel project gekoppeld: een voorstel met voor- en nadelen. Een universiteit kan bijvoorbeeld de gebouwen die zij voor academische doeleinden wenst te benutten niet naar eigen goeddunken laten aanwassen. Het aantal vierkante meter academisch gebouw is namelijk gekoppeld aan het aantal studenten dat die universiteit bevolkt. Een zwembad dat door een gebouw van socioculturele aard omkaderd wordt, kan eventueel helemaal als sociocultureel aanzien worden. Daarmee was het 'probleemder-akademische-vierkante-meters' van de baan geruimd. Maar, hoe en door wie moet zo'n zwembad trouwens beheerd worden? Zou de SoR daarin nog wat te zeggen hebben, in ruil voor haar 11 miljoen? Moeten hoge uitbatingskosten door de studenten gedragen worden in de vorm van een veel duurder sportkaart? En wat gebeurt er als het zwembad deficitair zou werken? Veel vragen die veel problemen met zich meebrachten. Bovendien werd het

dossier overspoeld met een aantal 'nieuwe feiten': In 1986 trof de overheid maatregelen die een vermindering van de sociale toelagen inhielden. De Sociale Sektor Studenten nam de optie een voorzichtig financieel beleid te voeren. De SoR diende zich te bezinnen over de prioriteiten in haar beleid in de huidige conjuncturele kontekst. Dat deed deze raad onder meer naar aanleiding van nog een nieuw feit: een zeer uitgebreide rendabiliteitsanalyse van het zwembad zoals het ondertussen op plan werd uitgewerkt. Hoe, en aan welke prijs zou de nieuwe sportinfrastructuur kunnen uitgebaat worden? In deze analyse kwam men tot volgende vaststellingen:

Als de VUB een zgn. 'Spartaans' zwembad aanlegt (in het rendabiliteitsverslag omschreven als een 'rechthoekige kuip water met twee kleedhokken') dat enkel op sportzwemmen gericht is, zal men op weinig 'externe' zwimmers moeten rekenen. De commerciële aantrekkingskracht ervan zal gering zijn. Bovendien zou men het VUB-zwembad ook 's avonds, tijdens de weekends en vakanties moeten openstellen indien men het enig openbaar karakter wil

vervolg pagina 2

vervolg pagina 1

geven. Dit zou de uitbatingskosten dan weer aanzienlijk verhogen. Ze zouden daar liefst 9,1 miljoen frank bedragen. De opbrengst wordt tussen 2,1 en 3,2 miljoen frank geraamd, zodat het uiteindelijke deficit dat de VUB voor haar badje te dragen krijgt jaarlijks tussen 5,9 en 7 miljoen zal liggen.

Indien men het zwembad echter op een 'minimale manier' wil openstellen, dwz. opening tijdens het academiejaar, iedere werkdag van 8 tot 18u, met slechts een minimale bezetting aan schoonmakers en technici, zal de ingebruikname van het zwembad de jaarlijkse uitgaven van de VUB met 4,9 miljoen doen toenemen. Het

uiteindelijke deficit zou nog 3,4 tot 3,7 miljoen per jaar bedragen als men tenminste kan rekenen op een 'opbrengst' van 1,2 tot 1,5 miljoen frank. Die opbrengst is echter bedenkelijk. Voor één enkele zwembad zal men aan groepen en scholen 50 fr aanrekenen (daarbij mogen we ook groepjes van de overburen verwachten: ons aller vriend de rijkswacht) en de vraag is dan wie daartoe bereid zal worden gevonden; in zwembad Calypso (Watermaal-Bosvoorde) vraagt men 35 frank voor scholen en 45 frank voor groepen. De VUB gebruiker zou gratis mogen zwemmen; tenminste als hij zich een sportkaart van 500 frank aanschaf.

Hersenvliesontsteking!

De SoR besloot op 19 maart 1987 na zeer wijs beraad geen gelden van de Sociale Sektor te kunnen aanwenden voor de eerder beloofde participatie in de werken aan het zwembad. Vandaar de geruchten die enige tijd bestonden dat het zwembad er dan wel niet zou komen. Maar ondertussen was 'een eigen VUB-zwembad' veel te hoog op het verlanglijstje van een aantal VUB-notabelen komen te staan. Denk maar eens aan de 'uitstraling' die het de VUB kon verlenen (een veel gebruikt Raad van Beheer-argument dat bij sommigen het commentaar ontlokte dat een dergelijk zwembad slechts een uitstraling van

hersenvliesontsteking zou verlenen omdat er nauwelijks één schoonmaakster voorzien werd). Bovendien bleek een deel van het voor het bad voorziene geld reeds elders aan besteed te zijn; dat feit moest men toch op de een of andere manier kunnen kamoufleren. Er was schijnbaar geen terugweg meer. Het zwembad moest er in elk geval komen en de voorziene elf SoR-miljoenen zouden door de Raad van Beheer dus elders gevonden worden. En zo gebeurde het tenslotte dat men op 16 juni laatstleden bestelde elf miljoen uit de VUB-spaarsok te halen om de bouw van het zwembad te kunnen financieren. Het valt te vermoeden dat de problemen hiermee pas beginnen...

ko-productie dpv-4

De VUB komt naar je toe!

Uit de Regio.

Inschrijven aan de VUB kan je niet alleen op de campus in Etterbeek. Als enige universiteit organiseert zij 'regionale inschrijvingen'. Op een tiental plaatsen in Vlaanderen en in Keulen strijkt in de vakantieperiode telkens voor één dag een ploeg van de dienst inschrijvingen en de public relations neer, vergezeld van formulieren, stikkertjes, brochures en magazines. De Moeial-redactie Limburg-trok naar het gemeentehuis van Genk dat op 29 augustus aan de beurt was. Enkele impressies geven we in het volgend artikel. Overigens waren de studenten die zich in Brussel gingen inschrijven veel beter af. Zij werden in de sporthal opgevangen met video's over al het leuke van de VUB, een standje waar ze meteen hun kursussen konden kopen, revolutionaire voorhoedes van VVS en MLB en een bar om van de opgedane emoties te bekomen. Er waren aan die bar wel geen alcoholische dranken te verkrijgen. De barman van dienst: "Ja, dat mocht niet van de vijfde verdieping." Daar huist namelijk het rectoraat en de rector is naar het schijnt niet zo alcoholminded meer. Dan maar naar het kultuurkaffee!

De inschrijvers.

Benny (22) en een vriend zijn niet aan hun eerste universitaire ervaring toe. Zij deden de kandidaturen informatica aan het Limburgs Universitair Centrum in Diepenbeek en komen zich inschrijven voor de licenties aan de VUB. Benny alleszins, de andere is zijn getuigschrift van het LUC vergeten. Waarom naar de VUB? "De VUB heeft naar het schijnt de beste aansluiting. Ik ken andere mensen die er zitten en het zeer interessant vinden. De opleiding is er ook meer op de praktijk, op bedrijven, gericht dan in Leuven." En het geloof? "Ik ben wel katholiek, maar dat stoort me helemaal niet."

De volgende inschrijver zit aan een tafeltje brochures in te kijken en ziet er al wat ouder uit dan de doorsnee eerste kandidatuurstudent. Hij wil zich dan ook inschrijven als werkstudent. Waarom en waarvoor? "Ik ben nu tien jaar afgestudeerd als analyst-programmeur AI en werk nu nog in de mijn. Volgende maand vloei ik daar af en om me beter te wapenen tegen de werkloosheid wil ik terug gaan studeren. Ik heb ondertussen ook het leraarsdiploma gehaald maar er is zware concurrentie. Ik twijfel nog tussen economie, rechten en politieke. Dat laatste vind ik vooral interessant door mijn ervaringen met het vakbondswerk." Waarom naar de VUB? "Ik ben van zeer katholieke huize, mijn vader is zelfs koster. Maar zelf kon ik me daar niet in vinden en ging op zoek naar andere levensopvattingen, zodus. Daarbij komt dat de VUB veel faciliteiten biedt voor werkstudenten."

Anita komt, vergezeld door haar moeder, zich inschrijven voor economie. Waarom in hemelsnaam naar de VUB? "Ik ben naar de infodagen geweest en op het eerste gezicht beviel de VUB mij meer dan Leuven, veel te groot daar." Ben je vrijzinnig? "Euh ja, (maar kijkt toch maar andere kant op dan moeder) ook omdat het

een vrije universiteit is. Ik kom wel uit een katholieke school en het beeld dat daar van de VUB gegeven wordt is niet zo gunstig."

Ha, die ken ik. Voor psychologie. En waarom de VUB vragen wij alweer? Ja, dat wil ma ook eens weten. Het blijkt dat succes in studentenwerving in een klein hoekje kan liggen. In grote stapels brochures bijvoorbeeld. "Op de infodag in het Cultureel Centrum in Hasselt was er

enkel nog informatie van Brussel en Gent, en Gent is te ver. (en nadat de interviewer te kennen gaf waarom hij de VUB koos) En ik vind Leuven ook veel te katholiek."

Het diensthoofd.

"Hier in Genk verwachten we 40 à 50 mensen. Dat groeit aan, in '82 waren het er 28, in '84 34 en in '85 al 38. In totaal schrijven een 250 à 300 mensen zich in op de regionale inschrijvingen. Op een totaal van 1200. We beschouwen het als een service. Het is gemakkelijker dat wij naar hier komen dan dat zij met ouders en grootouders naar Brussel moeten. Die ouders moeten erbij zijn omdat minderjarigen het huurkontraat van de

dienst huisvesting niet kunnen ondertekenen. Rechtstreeks trekken we door regionale inschrijvingen niet meer studenten aan. Onrechtstreeks wel natuurlijk. Er hangen veel affiches uit en het verschijnt in kranten, de VUB wordt er bekend door."

De ijver van de dienst PR in het affiches sturen kan inderdaad niet worden ontkend. Je kan geen jeugdhuis of dorpsbibliotheek binnengaan of er hangen er wel enkele.

Ronselen.

Tot dusver leek dit wel een publieportage (dat ze maar even wachten). Niet iedereen is zo'n grote fan van regionale inschrijvingen. Neem nu Marcel van Nieuwenborg in de zg. kwaliteitskrant De Standaard op 31/8. Hij heeft het niet begrepen op die regionale inschrijvingen en vindt het helemaal te gortig dat de VUB zelfs op alle katholieke scholen begint te ronselen. Maar de reden is vlug gevonden, de VUB-diploma's zijn geen moer waard, vandaar al die ronselpraktijken. Het staat er niet met zoveel woorden maar wordt slechts geïmagineerd, daar is het De Standaard voor. "Sommige universiteiten hebben reeds fakulteiten met geheel eigentijdse namen als 'Vrijtijdsbesteding', voor wanneer een 'Huis-aan-huis-verkoop'" vraagt MvN zich nog af. Slechts een bijzondere licentie heeft die naam, beste M, geen fakulteit. En ik kan

studenten verbeteren actie voeren om het inschrijvingsgeld op 10 000 te behouden - en er werd nergens een ordewoord als 'iedereen 10 000 of niemand' gegeven - en slechts aan de VUB slagen zij daarin kan men dat de VUB niet verwijten. Het duidt wel aan dat aan de andere universiteiten studentenparticipatie (nog) veel minder voorstelt dan aan de VUB. En die democratisering zal ook maar als zoethoudertje voor de studenten gebruikt worden. De VUB blijft voor beursstudenten de goedkoopste universiteit te zijn, daar zit het inschrijvingsgeld ook voor 3000 Fr tussen. En als de democratisering van het hoger onderwijs niet geworden is wat men er van verwachtte, de socio-kulturele drempel is nog erg hoog, door de financiële drempel te verhogen gaat men zeker niet in de goede richting. En wat het werven in katholieke scholen betreft. Dat zal niet volstaan om de anti-VUB publiciteit te compenseren zoals die wordt gevoerd in talrijke OLV-Kristus Koning-der-eeuwige-zelfbevekkingskolleges of hoe ze ook mogen heten.

Daar heb je hem weer.

Niet alleen katholieke journalisten en mensen van andere universiteiten hebben moeite met de werving van de VUB. Onze eigenste Gerlo vaart in een vrije tribune in DS (5/3/87) uit tegen "sommige instellingen die reclamecampagnes voeren als voor waspoeder of aan opbod te doen in de zg. sociale sektor". Zou hij daar de VUB mee bedoelen? (Voor de jongeren van dage: Aloïs Gerlo was de eerste rector van de VUB in het begin van de jaren zeventig. Nu is hij gepensioneerd en verblijft hij regelmatig de wereld met steeds geherkauwde en weinig zeggende vrije tribunes en standpunten in DS en Het Laatste Nieuws. Voor de rest zwijgen we maar over Gerlo want het weekblad Links is eerder dit jaar al eens veroordeeld omdat het Gerlo had bestempeld als "destijds notoir en rabiaat stalinist en die dat tot heden steeds gebleven is". (HLN 5/3/87) Dat is dus niet waar, de rechter heeft het gezegd.)

BH

Afschaffing 2-uren stelsel: *Jobstudenten weeral de klos!*

Zeg nu zelf, da's toch handig, zo'n Jobdienst. Je stapt er op af en tien tegen één heb je een job te pakken. En maar goed ook: een groot deel van de studenten hangt van een job af om te kunnen studeren. Het is al zo moeilijk een geschikte combinatie tussen werk, leven en studie te vinden, de druk is al zo groot, en toch heeft de regering weer iets gevonden dat het nog erger maakt. Namelijk door totaal onverwacht het zogenaamde 2-uren stelsel af te schaffen.

Het wat?

Het 2-uren stelsel, in de wandelgangen ook wel 'het kuisvrouwenstatuut' genoemd. Dit houdt pardon, hield in dat werknemers, die minder dan twee uur per dag werken, vrijgesteld waren van R.S.Z., dus dat noch de werknemer, noch de werkgever sociale lasten moest betalen. De werknemer genoot wél van een aantal waarborgen, zoals het feit dat een arbeidsongevallenverzekering afgesloten moest worden, en dat de loonbarema's van toepassing waren (d.w.z. dat de werkgever een wettelijk verplicht minimumloon moet uitbetalen).

Voor studenten was dit een zeer gunstig systeem: niks geen administratieve rompslomp, en tóch wettelijke bescherming.

De bedoeling.

De regering heeft met haar beslissing een halt willen toeroepen aan het zogenaamde zwart werk, dat uit het 2-uren stelsel zou voortvloeien. Veel werkgevers maakten er immers misbruik van, door personen 'officieel' slechts twee uur in dienst te nemen en hen voor de overige uren in het zwart uit te betalen. Gróót voordeel voor de werkgever: hij moest namelijk geen 38,85 % of 32, 85 % R.S.Z. op het loon van zijn werknemer betalen (respektievelijk voor een arbeiders- en een bediendenkontraakt), terwijl hij toch een full-time arbeidskracht te zijner beschikking had. Het is dan ook een goede zaak dat aan deze praktijken een einde is gesteld. Maar...

De gevolgen voor de jobstudent?

Het rechtstreekse gevolg voor studenten die een job willen zal zijn dat ze met de werkgever een arbeidsovereenkomst zullen moeten sluiten, en dat ze op hun loon 12,07 % R.S.Z. zullen moeten betalen. Veel alarmerender is echter het feit dat het werkstellen van studenten voor de werkgever véél minder aantrekkelijk zal worden, vooral op financieel gebied. En de portemonnee gaat bij hem toch altijd boven alles, dus: ofwel neemt hij geen jobstudenten meer aan, ofwel laat hij ze in het zwart werken.

De nadelen van het eerste geval zijn duidelijk genoeg, en die van zwart werk zijn ook voldoende bekend: je bent tegen niets verzekerd, en qua loon, werkzekerheid enz... volledig afhankelijk van de willekeur van je werkgever. Foute boel, in ieder geval. Het zal als student dus aartsmoeilijk worden nog aan zeer tijdelijk werk (wat een studentenjob in feite is) te geraken, terwijl zwart werk nagenoeg het enige alternatief zal zijn. Weerom zijn de

financieel zwakkere studenten het slachtoffer, nadat ze al serieus in hun kruis getast waren door de vermindering van de toelagen aan de sociale sectoren.

Nog méér gevolgen soms?

Jawel. Want nu we het toch over sociale sectoren hebben: het is bekend dat er aan de VUB zelf erg veel jobstudenten tewerkgesteld zijn (in '86: zeventienhonderdzeventig). Een groot deel ervan staat op de loonlijst van de sociale sektor: denk maar aan het Kulturkaffee, de Dienst Huisvesting of het restaurant. Door de afschaffing van het 2-uren stelsel zullen ook hier dus serieuze klappen vallen.

Besef dat de sociale sektor van de VUB, die toch nu al elke frank tweemaal moet omdraaien, vanaf 1 oktober 38,85 % zal moeten betalen op een globale loonkost van 5.800.000,- Bf. (cijfer van 1986), wat neerkomt op een meeruitgave van zo maar eventjes 2.253.300,- Bf. per jaar! Dat wordt dus nieuwe kredieten aanspreken of op de lotto spelen. Of minder studenten tewerkstellen, maar laten we hopen dat het zover nooit zal komen.

Schandalig! Schandalig!

Driewerf schandalig, inderdaad. Maar jammern helpt niet: alles is al beslist, en bij het verschijnen van deze Moecial is het 2-uren stelsel al vijf dagen afgeschafte. Het is allemaal zo snel gegaan dat de sociale sectoren nauwelijks tijd hadden om te reageren. Er zijn al wel talloze persmoties verstuurd, en de Per Luc Vandebossche ging er wel een parlementaire vraag over stellen, maar ondertussen zitten we er toch maar mee.

De bedoeling is overigens niet de afschaffing van de afschaffing van het 2-uren stelsel (dus het weer toepassen ervan) te bekomen, maar wél een speciaal statuut voor jobstudenten. Dat bestaat overigens reeds, seizoenarbeid (aardbeien- en tomatenpluk enzo) en vakantiewerk (d.i. arbeid van maximum 1 maand buiten het academisch jaar) vormen beiden een uitzondering op het R.S.Z. stelsel. Technisch is het dus mogelijk, en heeft de betrokken minister Dehaene geen enkele reden ook voor studentenarbeid geen uitzondering te maken.

We houden u in ieder geval op de hoogte.

DPV.

Zoek op in uw bibliotheek waarover dit artikel gaat.

CHAOS

Toen de meest geschuwde plaats op de V.U.B. tijdens de Paasvakantie dicht ging, konden diegenen die voor de zoveelste keer tot de vaststelling kwamen dat hun gewrocht (taak, scriptie, ...) niet op tijd af zou zijn, hun pret niet op. Eindelijk een geldig excuus! Niemand kon voorspellen wat er uit de daarop volgende chaos zou opstaan... Een bibliotheek met een grote B. Uw nederige dienaar bevond zich indertijd in bovenstaand geval en heeft dus onder veel gevloek en gezweet het onmogelijke geprobeerd om er toch nog iets van te maken. Iets vinden tussen tonnen opgestapelde lectuur, struikelend over rekken, karretjes en andere zoi en ondertussen nijldige blikken krijgen van het overwerkte(?) personeel is alvast niet stimulerend...

WRAAK

Enkele maanden later kreeg ik dan het bevel vanuit de opperste regionen van onze (.....) Moecial om die bibliotheek waar al die tijd gewroet en gesleurd werd, eens aan een nader onderzoek te onderwerpen. Met een grimmig lachje op m'n gezicht en de herinnering aan m'n voorbije avonturen in het achterhoofd, maakte ik me op om het eerste verdiep van de B & C enkele etages de grond in te boren. Tot mijn verbazing kon ik binnen via die tot nu toe nutteloze appendix van de B & C die dus eindelijk tot ingang geïmproviseerd is. Na drie deuren stond ik op de plaats van de waarheid. De ingang tot de eigenlijke bibliotheek is (in te vullen naar eigen appreciatie) en heeft een boekdicht systeem. (Waarschuwing voor zwartlezers!) Het eerste feit dat valt (na het lieflijke personeel aan de uitlenbalie) is het bordje "INSCHRIJVINGEN". Na tekst en uitleg gekregen te hebben, had ik beet dat je na storting van een milde bijdrage van 20 frankes en pasfoto (leest niet gemaakt de ochtend na een fuif...), jezelf kan beschouwen als erbidwaardig lid van de centrale bibliotheek. Het leuke is dat je in ruil daarvoor een plasti-card krijgt met daarop een streepjescode waardoor die oervervelende uitleenpapiertjes naar het museum kunnen. Met enkele simpele (alhoewel...) trekjes met een lichtpen is het uitlenen, indienen, ... in seconden gebeurd.

Na een snelle rondgang in de bibliotheek zag ik me verplicht mijn mening te herzien en vooroordelen effentjes opzij te zetten. Er was duidelijk iets veranderd, en wel ten goede. De eerste algemene impressie is er een van ordelijkheid, frisheid ook. Een likje verf, duidelijke aanwijzingen en richtlijnen (behalve de grondplannen die iets weg hebben van een dronken Mondriaan), afbakening van de ruimtes, ... het doet er blijkbaar veel aan. De indeling is heel simpel: de C-vleugel wordt in beslag genomen door de fakulteit Rechten (de jetsjeptsje buiten verhouding grote lektuurvoorraad is voldoende om eerstekanners een akute depressie te bezorgen) met daarnaast nog plaats voor een studieruimte en de lopende tijdschriften. De andere vleugel (de grootste) zit volgestouwd met het materiaal voor de andere faculteiten, waarbij de sekte Geschiedenis het voorrecht van een aparte ruimte geniet. De grote ruimte is wel heel systematisch ingericht, maar een mengsel van sociologen, ingenieurs en biologen,

'NIEUWE' BIB GEOPEND...

gekruid met een handvol Perzen, lijkt mij vrij explosief. Maar we zien wel... Naast voorgaande zalen bevatten beide vleugels nog tal van kleinere lokalen waarin zich gespecialiseerde lectuur bevindt, zoals in de seminars. Nieuw is ook het centrum voor zelfstudie (in de B&C en in de opgedoekte WTW-bib, waarvan de collecties zich dus nu in de centrale bib bevinden). Men hoopt dat daar toekomstmuziek(???) in zit... Het geheel is lichtelijk verwarrend, maar de mist trekt wel snel op. Daarbij helpen de terminals (12 in totaal), de permanent in de zalen aanwezige bib-mensen en de tot in detail uitgeschreven fiches op de boekenrekken. Kortom, al met al een positieve balans. In elk geval schijnt het licht toch al in de duisternis.

PING-PING...

De andere kant van de medaille dan... Hoeveel heeft dit grapje gekost? Op de gratis rondleiding die ik van de (overigens enthousiaste) hoofdverantwoordelijke van de bib kreeg en waarop hij me uitvoerig uit de doeken deed wat er zoal veranderd (verbeterd) was in zijn heiligdom (waarvoor mijn oprechte dank), wist hij me te vertellen dat het hier ging om zo'n 12 tot 13 miljoen ballekes. Misschien hadden sommigen dit respectabele sommetje liever voor iets anders gebruikt (rolpaden en muurtapijten in de M bijvoorbeeld...), maar gezien de broodnodige verbeteringen en aanpassingen van het systeem, is het mijn inziens zonneklaar dat die uitgave verantwoord was. In elk geval een bewijs dat er nog mensen op de M rondlopen die niet liggen te dromen van mega-projecten, maar proberen echt praktische dingen te realiseren die ten goede komen aan de student. Ook de nieuwe mensen werden niet aan hun lot overgelaten. In plaats dat ze enkele standaardwerken tussen de honderdduizenden volumes moeten opsporen, kunnen ze terecht in een aparte ruimte waar de basiswerken van de meeste disciplines verzameld staan. Volgens mijn gids wordt daar nog duchtig aan uitbreiding gewerkt. Een andere frustrerende job werd ook uit de wereld geholpen: het zoeken van uitgeleende boeken. De terminals geven daarvoor een vermelding bij elke titel.

BIG BROTHER

Terwijl men zijn ding doet in de bib, wordt men nauwlettend (??) in het oog gehouden door een set camera's die volgens mij weinig nuttig werk verrichten (behalve voor de werknemers van de firma in kwestie), gezien de talloze hoekjes en kantes die onzichtbaar blijven en waar snoadaards toch hun duistere praktijken (wat die ook mogen wezen) kunnen bedrijven. (En ik ken ook geen zinnig mens die de klok rond op een monitorschermje kan zitten staren) ... Soit, wat er ook op aan te merken valt, ik heb een goed bruikbare bibliotheek gezien die zijn naam waard is, en dat is nu netwat je nodig hebt als er weer een prof is die het in z'n hoofd haalt om z'n studenten papier te laten versmossen. JC

De Moeial sprak met Guy Mortier en beleefde meteen een:

JUBILEUM!

Noblesse oblige: we moesten u in het eerste nummer iemand aanbieden die iets interessants te vertellen heeft. Het heeft dan ook lang geduurd voor we iemand vonden. Maar toen we hem eindelijk vonden bleek dat hij het een goed idee vond om juist hém te gaan interviewen. Wat dan weer een goede zaak was voor onze eigendunk, u zou hem daar eens moeten zien staan glunderen. Kortom, hier is hij dan; Vlaanderens grappigste man: Guy Mortier. In het gewone leven Humo-hoofdredakteur en Rubens-kenner volgens *Wie is Wie in Vlaanderen*. Doch dat...

Wie?

De Moeial: We hebben gehoord dat u een Rubens-kenner bent?

Guy Mortier: Een wat?

DM: Een Rubens-kenner.

GM: Dat heb ik ook gemerkt....U hebt het waarschijnlijk over een of andere "Wie is wie in Vlaanderen"?

DM: Precies.

GM: Ja, daar heb ik met verbazing kennis van genomen.

DM: Dat is een totaal raadsel voor u?

GM: Als de rest van hun beschrijvingen even goed klopt zullen ze snel failliet zijn.

DM: Het draagt natuurlijk wel bij tot uw reputatie.

GM: Ik zal het dan ook niet publiek ontkennen: ja, ik ben een Rubens-kenner!

DM: U heeft ook Radio bedreven. Kan u ons precies zeggen wanneer dat was, want dat was natuurlijk lang voor onze tijd....

GM: Het was ergens rond het begin van de katholieke tijdrekening.... Tsja, wanneer was dat. 1960 of '59, ik weet het niet precies meer.

DM: U was toen ook nog heel jong.

GM: 17

DM: Hoe bent u daar eigenlijk verzeild geraakt?

GM: Wel, er was toen helemaal geen rock 'n roll te horen op de BRT, helemaal niet in Vlaanderen, in België. Dat terwijl de rock toch al volop bezig was sinds '54.

Ik was daar nogal, wat zeg ik, helemaal zot van. Er is toen een soort poging geweest om toch maar iets te brengen op de BRT. Dat was zeer, zéér slecht. Het programma werd gepresenteerd door een zangeresje, Frieda Linzi. Een blonde stoot, aardig, maar kon niet zingen en niet presenteren. Bovendien wist ze niets van rock en dat hoorde je natuurlijk in de presentatie. Dat was des te irritanter omdat het om een geheel nieuwe materie ging die de jonge mensen die ervan hielden enorm emotioneerde. Het was toen de doorbraak van die muziek, jullie kunnen je dat niet meer voorstellen (grijns). Dus ik ergerde mij nogal aan de foute platen en ook het toontje waarop alles werd gepresenteerd. Ik heb dan maar een brief geschreven naar de BRT waarin ik zei dat ik dat beter kon. En toen hebben zij geantwoord: "Kom dat dan maar eens doen".

Belgisch Radiotie en Televisietie

DM: En zo is het gekomen...

GM: Ja. Eigenlijk is dit een jubileum, want het is precies de vijfhonderdste keer dat ik dit moet vertellen.

DM: Proficiat! Maar ondertussen bent u nu ook weer actief bij de radio via "de taalstrijd". Vindt u dat het medium geëvolueerd is; sneller, anders geworden is.

GM: Natuurlijk is het veel sneller geworden en zit het helemaal anders in elkaar dan vroeger. Vroeger leek dat een soort onwrikbare molog. Dat lag ook aan de machtspositie van het medium, het had bijna een monopolie. Radio was buitengewoon belangrijk vroeger. Ik herinner me nog, dat is dan van 2000 vóór

Christus, hoe we rond de radio zaten te wachten op de uitslagen van de Ronde van Frankrijk. Je zag dat nog allemaal voor je. Je moest dat wel zien. De radio was wat hij was: de bron waar je naartoe moest als je iets van de wereld wilde weten.

Daarbij werd de radio vooral bestuurd door oude grijze heren, wat nu meestal nog zo

is, maar die niet af te rekenen hadden met

konkurrentie van andere, snellere media en daarom

evolueerde het zo traag. Ze waren zeer

tevreden over zichzelf, kregen vrijwel geen

kritiek, hadden zeer veel publiek.

Nu, afgezien van het feit dat er

konkurrentie is van veel snellere media en dat er

duidelingsrubrieken zijn die er vroeger niet

waren, is de belangrijkste verandering op

de radio: het feit dat je lichte muziek kan

horen; muziek die afkomstig is van rock'n roll;

popmuziek. Dat bestond vroeger niet. Vroeger kon je af en toe wel

eens een Big Band horen, of sommige van de betere Amerikaanse crooners in betere

programma's.

DM: U heeft de reputatie van de grappigste man van Vlaanderen te zijn...

GM: Jaaaaa....Dat zullen we hier tijdens dit interview wel snel afleren.

DM: Wat doet u voor de rest met die reputatie?

GM: Als ik zo dom zou zijn om het te geloven dan zou ik er erg aan toe zijn. Ik doe daar helemaal niets mee. Paul Jacobs heeft dat gezegd in Humo, het zou er nogal bij moeten komen dat hij iemand anders noemt. In een ander blad mag hij iemand anders noemen. Ik vind, als dit voor de radio is, Paul Jacobs de geestigste mens die ik ken.

Onafhankelijk Radio-en TV-blad

DM: We zullen het opsturen. Humo draagt het etiket "onafhankelijk", is daar na de uitgeverwissel van Dupuis naar TVV iets aan veranderd?

GM: Nee, voor mij niets. We zijn natuurlijk in andere handen gekomen. We worden, laten we zeggen, in de gaten

gehouden en financieel afgeroomd en die winst gaat dan naar Parijs, of naar Zwitserland, of God weet waar. Maar

zolang ze ons hier laten doen is er niets aan de hand. Alleen dat men nu, in

tegenstelling tot het beleid van de Dupuis, eindelijk voor een beetje structuren aan het

zorgen is waardoor het blad de allerelementaireste dingen krijgt die het vroeger niet had. Zoals een beetje promotiebudget.

Eindelijk een verkoopsdienst die zijn werk doet, iets wat we totnogtoe nauwelijks of niet hadden -het is onbegrijpelijk. Er is hier een marketing

dienst. We worden meer aangemoedigd dan geboycot.

Bij Dupuis werden we geboycot, ze wilden ook

alleen maar geld hoor, maar tegelijkertijd

vond men het toch nodig om de mensen

zoveel mogelijk te demoraliseren en tegen te

werken. Op dat vlak is er een vooruitgang.

Ik heb toch nog op geen enkel moment

ontvonden dat men ons iets zou verbieden.

DM: Dat zou ook zeer onverstandig zijn want het

blad brengt zeer veel geld op. Als men ons in de wielen rijdt

is het hier ruzie.

DM: Maar aan de andere kant wil TVV toch ook mee in de commerciële omroep

stappen in Vlaanderen. De vraag is of het gaat lukken, maar ondertussen zie ik recent

toch stukken over de commerciële omroep in Humo verschijnen die op zijn zachtst

gezegd "optimistisch" waren. Gaat daar de onafhankelijkheid dan niet aan prijs

gegeven worden?

GM: Ik geloof dat ons standpunt is: liever geen commerciële televisie in Vlaanderen.

Ten eerste uit louter commercieel oogpunt bekeken. Ons blad barst van de reclame, het is echt een spurt om er in te geraken.

DM: Dat zal waarschijnlijk met ongeveer een derde verminderen mocht er commerciële

televisie komen. Dat betekent: veel geld verliezen. Dus liever niet. Maar als het

komt moeten we er bij zijn. Het zou gewoon desastreus zijn mocht de

konkurrentie met commerciële televisie beginnen en wij zouden daarin niets te

zeggen hebben of niet dadelijk mee in dat bestuur zitten. Er is geen andere keuze:

de pest of de cholera...

DM: We hebben in Humo jaren en jaren het BRT monopolie verdedigd en ons verweerd met alle mogelijke argumenten tegen

commerciële televisie: omdat het niet rendabel is en er veel betere en andere

vormen waren, dat de BRT eindelijk een fatsoenlijk budget moest krijgen,

enzovoorts... Maar op een bepaald moment heeft Martens het doorbreken van het

monopolie in de regeringsverklaring opgenomen en dan ben je tegen de bierkaai

aan het vechten. Dan baat je geroep niet meer. Dan kan je beter zeggen: "Bon, dat

is nu de situatie, hoe gaan we die realistisch maar toch kritisch blijven bekijken." Je kan niet blijven roepen dat het als vroeger moet blijven. De BRT mag reclame krijgen, ik heb daar niets tegen. Als er een fatsoenlijke regeling wordt gevonden zodat wij een compensatie krijgen. Ik vind dat men niet alleen de armlastige bladen moet compenseren. Wij leven in een kapitalistisch systeem. Stel dat wij, ik noem maar een cijfer, 500 miljoen aan reclame per jaar binnen halen en het wordt door de commerciële televisie 300 miljoen...Dan zijn we nog niet armlastig maar we zijn wel 200 miljoen kwijt.

DM: Maar als je daar dan tussen zit, dan ben je toch niet meer onafhankelijk als televisieblad. Dan ben je toch partij en rechter tegelijk? Je moet in dat geval toch de commerciële televisie gaan steunen.

GM: Dat zullen we dan wel eens zien.

DM: Ok, dat zullen we dan wel zien.

GM: Ik weet wel dat het een beetje voor problemen kan zorgen. Wij zullen als televisieblad natuurlijk aandacht besteden aan de commerciële televisie. Als we er niets mee te maken hadden en al die argumenten van: "Is het wel opportuun", etc... niet zouden meespelen dan zouden we eigenlijk blij moeten zijn. Eindelijk

nog eens iets nieuws om over te schrijven, nieuwe programma's, nieuwe ideeën. We zijn al 26 keer alles rond gegaan.

DM: Het gevaar is dat je het een 27ste keer rond gaat, niet? Ik denk aan de ontelbare reeks spelletjes die op de buis gaan komen

en waarvan er ongetwijfeld een aantal van de BRT naar de commerciële televisie zullen komen.

GM: Ja, maar het is een fenomeen dat op een interessante manier bekeken kan worden. De dag dat wij een spelletje goed vinden van de commerciële televisie, dat we slecht vonden toen het op de BRT liep, mag je hier nog eens komen bellen.

DM: Wat hierboven ook gebeurt, of in Parijs... Die "onafhankelijkheid" op de cover slaat op de redactie. Wat er ook gebeurt; de redactie moet kunnen beslissen wat er in dat blad komt.

DM: Wie heeft daarin het laatste woord. M.a.w. hoe onafhankelijk is de redactie ten opzichte van Guy Mortier.

GM: Ik sta niet boven iemand. Ik sta midden in de redactie. Als hoofdredakteur en uitsloever bepaal ik natuurlijk voor een groot stuk wat er in komt. Maar dat gebeurt wel in overleg met de redactie. Ik moet wel veel dingen zelf beslissen. Ik kan absoluut niet voor alles de mening van de hele redactie gaan vragen. Alles moet zeer snel gaan. Wij weten allemaal, omdat we hier al jaren werken, hoe dat blad in elkaar zit of zou moeten zitten. Ik kan me niet inbeelden dat er één hoofdredakteur is hier in Vlaanderen die dicht bij zijn redactie staat dan ik.

WAT DOET MORTIER ALS HIJ GEEN INSPIRATIE HEEFT?

In onze reeks bekende duo's; Slissen en Cesar, Bossemans en Coppinolle, Janssen en Janssens?

Macbett en Macbeth.

Zekspier zei u?

edereen zal dus al wel eens een Shakespeare gezien hebben in het theater, op TV, in de bioscoop of de opera. Wie kent er niet de tragische lotgevallen van *Romeo en Julia* uit V, of die van de onfortuinlijke moor *Othello*? Welke student heeft bovendien in wanhoopsmomenten nooit eens met het hoofd in de handen "*To be or not to be. That's the question*" naar zijn stapel kursussen geroepen en daardoor zonder het zelf te weten de heethoofdige Deen *Hamlet* uit het gelijknamige Shakespeare-stuk geciteerd? Nu heeft die Shakespeare in zijn leven heel wat geschreven. En toch zijn het altijd dezelfde stukken die we van hem zien; bij de drie van hierboven zijn nog *De Getemde Feeks*, *King Lear*, *Richard III* en *Macbeth* toe te voegen om het kransje Beroemde Shakespeare rond te maken. Alsof dat nog niet merkwaardig genoeg was blijken die stukken na een korte periode van afwezigheid ineens overal tegelijk gespeeld te worden. Vorig seizoen kon je zo *Othello* in de bioscoop, het theater en in de Munt zien. Terwijl dit seizoen zowel KVS als KNS uitpakken met een *Romeo en Julia* en het zijn zeker niet dezelfde! Doch ook op dit eigenste moment is het al prijs; zowel de fusiegroep De Tijd (Akt-Vertikaal+De Witte Kraai) als de KVS hier in Brussel pakken uit met een *Macbeth*(t). Met dien verstande dat De Tijd de originele Shakespeare-*Macbeth* brengt en de KVS een bewerkte *Macbeth* van de Franse absurdist Ionesco in creatie d.w.z. absolute première voor België speelt. En De Moeial stak daar toch weer niet zijn neus tussen zeker!

O (denne)boom!

Het verhaal van *Macbeth*(t) is vrij eenvoudig en het blijft in beide versies hetzelfde. Voor niet ingewijden: meneer Macbeth is Kommandant in het leger van de Schotse koning Duncan en werkt zich na een geslaagde veldslag tegen antiroyalisten, jaja ook toen al, op tot generaal. In de roes van de overwinning verschijnen hem en zijn beste vriend Banquo een stel bosheksen die hem vertellen dat hij koning zal worden. Blind door ambitie en opgejut door zijn hysterische vrouw verandert de brave en trouwe Macbeth ineens in een bloedorstig zwijn die zijn weg naar het koningschap plaveit met lijken. Inklusief dat van zijn beste vriend Banquo. Niets kan hem van zijn troon stoten als hij zich in zijn burcht, vanwaaruit hij de hele omgeving onder controle heeft, opsluit. De bosheksen zeggen hem dat enkel het woud zijn rijk kan beëindigen, maar daar moet het dan wel voor van de heuvel naar beneden wandelen. En wat er dan gebeurt mag u eens driemaal raden. Of ga eens kijken.

Macbeth

"Je vindt in Shakespeare en in grote, goede teksten in het algemeen, de mogelijkheid om gevoeligheden die nu leven en die men blijkbaar toen ook al kende nu in te vullen. Het is interessant om ons nu te konfronteren met verhalen die toen brandend aktueel waren. Zoals nu iemand als Lars Norén of Heiner Müller brandend aktuele dingen schrijven. Blijkbaar zijn er teksten die altijd brandend aktueel blijven." Dat zegt Ivo Van Hove die de Shakespeare-*Macbeth* voor de Tijd regisseerde. Hoofdrolspeler Lukas Vandervost voegt daaraan toe: "De charme om een Shakespeare te spelen is voor mij de charme om eeuwigdurende verhalen, dingen die altijd juist zijn, te begrijpen. Die man heeft dat niet met die bedoeling gedaan, zijn energie klopte op dat moment. De Tijd was juist. Dat overleefte."

Het publiek overleefde de voorstelling. Het gezelschap krijgt na het uitsterven van de laatste muzikant een vrij strömachtig applaus. Toch zijn, zoals over elke Van Hove-regie, de meningen vrij verdeeld.

Het decor is uiterst funktioneel. In plaats van bij ieder tafereel te liggen leuren met dekors suggereert de regisseur de omgeving door zeer knap gegoochel met de belichting en de mist- en windmachines. Nee, aan de vorm lag het zeker niet. De verdeeldheid

lag hem in de beoordeling van de acteursprestaties. Het is natuurlijk niet niks om het leger te aan personages dat Shakespeare met de grootste zorg tekent ook nog op de planken te krijgen. En daar gaat de regie van De Tijd namelijk de mist in, soms letterlijk. Lukas Vandervost is magistraal als de van langzamer waanzinnige Macbeth en Warre Borgmans levert als Banquo werk van hoog niveau, zoals we van hen gewoon zijn trouwens. Als toetje voor de fans komt Lukas Vandervost op een gegeven moment op een immens boerenpaard de scene op, waarna het paard -je moet dat zien- helemaal gefixeerd is op de eveneens opgekomen Warre Borgmans. Maar Chris Nietvelt verzuipet in haar eigen trukkendoos. Ze doet dingen die ik haar bij vorige gelegenheden volledig hetzelfde heb zien doen. Mensen die haar voor het eerst zagen moeten haar ademhalingsgepiep als verbeelding van de waanzinnige Lady Macbeth magistraal gevonden hebben, maar ik had dat dus al eens gezien. Bart Slegers is dan weer outstanding als verschillende personages. Ik kan zo nog een tijdje doorgaan, maar ik hoop dat u het ondertussen al doorheeft, de acteursprestaties zijn vrij onregelmatig.

En of de dames en heren een boodschap hadden? Ivo Van Hove zegt: "We proberen iets te vertellen met deze voorstelling, maar ik wil dat ook niet precies definiëren. Want voor heel veel mensen is dat verschillend. Wij hebben natuurlijk iets te vertellen. Maar geen boodschap in de zin van; zo kan het nu toch niet verder... Ik wil vooral altijd iets te vertellen over wat mensen mekaar durven aandoen." Daar slaagt hij dan uiteindelijk toch wel in zodat ik zonder schroom deze voorstelling als zeer goed durf te bestempelen. Voor mensen die eens een theaterspektakel willen zien beslist een aanrader. Helaas is het stuk Brussel al voorbij, maar u kan rond 20 oktober naar het nieuwpoorthater in Gent, met de trein zou u er al zijn!

(Tussen haakjes; we hadden een bijzonder lang en interessant gesprek met Ivo Van Hove en Lucas Vandervost. De rest ervan heeft u nog te goede van ons ergens in Januari)

Macbeth

De KVS laat een nieuwe wind waaien door zijn krakend gebouw. Later dit seizoen kan u een *Romeo en Julia* zien die zich als uiterst merkwaardig aankondigt in een regie van Dirk Tanghe. Maar als seizoenopener hebben ze Albert-André Lheureux van het

Theatre de l' esprit frappeur (en nog een paar duizend andere) aangetrokken om de *Macbeth* van Ionesco te creëren. Ionesco benadrukt het absurde van de hele *Macbeth*-intrige. Hij behoudt het verhaal en de personages in grote lijnen maar dompelt het in een frans bad waar o.a. Anouilh ook al *Antigone* eens doorhaalde. De toeschouwer krijgt zijn portie obligaat Frans engagement op de boterham en tussen de bijzonder grappige tijdsanachronismen (een als oude Belg geklede *Macbeth* heeft het over mitrailleurs in de veldslag) wil mij dat wel eens zuur opbreken. Absurd zijn, o.k. maar dan zonder franje alstublieft. Het stuk torst bij voorbaat dus al een last mee.

Een andere last die de produktie op het eerste zicht meesleurt is het gebrek aan middelen. Wat het decor betreft is dat heel handig en op een paar momenten (de verschijningen van Banco) zeer knap opgelost. Doch op andere momenten komen daar dan weer onbeschrijfelijk belachelijke beelden uit voort. Zo wil de regisseur bij de veldslag aan het begin van het stuk refereren naar de oorlog in Vietnam. Daarvoor wordt door de geluidsinstallatie het geluid van rijdende en schietende tanks gestuurd op ooverdovend niveau terwijl op de KVS-scene van naar schatting tien meter op vijftien twee telegeleide modeltankjes verloren rijden. Onbeschrijfelijk belachelijk dus.

In een lang gesprek dat ik met hem had drukte Lheureux mij op het hart vooral te schrijven hoe blij hij wel was met de KVS-acteurs te kunnen werken. En met reden. Want het zijn uiteindelijk klassebakken als een Senne Rouffaer (als *Macbeth*), Kris Lomme (als *Lady Duncan/Macbeth* en *Heks*) en Ronny Waterschoot (als *Banco*, briljant) en andere Mieke Blaue's die mij ervan weerhouden hebben om de zaal te verlaten. Dat bleek op den duur zelfs geen slechte zaak want het tweede deel was ineens wel een onderhoudend toneelstuk dat vakkundig geregisseerd en opgetoneerde vakkundige wijze geakteerd werd. Blijkbaar had Ionesco hier zijn baldadige symboliek even in de kast gestoken en zich met het schrijven van een toneelstuk bezig gehouden.

En of de heren een Boodschap hadden. Jawel. En wat voor één! Lheureux zegt: "Ik vind de religieuze oorlogen het gevaar van de 21ste eeuw, ze woeden nu al!" Lheureux regisseert: op het einde van het stuk neemt de zoon van Duncan het heft weer in handen. Van in de nok van de scene daalt een neon aureool over de man neer. Het daalt tot op de grond en het bosgroene grondtapijt wordt eraan vastgemaakt. En wie komt daar tevoorschijn als het tapijt omhooggetrokken wordt onder bulderende muziek; De Ayatollah Khomeiny en de Paus, olé. Waar wacht het Vrije woord op om al hun zendtijd op te sparen zodat ze deze parel van protserige symboliek op de BRT kunnen geven?

De weg naar de kvs

Ik durf dus hopen voor de zich uitslopende acteurs dat de mensen, ja u daar, toch de weg vinden naar de KVS. Maar ik vrees dat ze hem na dit gedrocht gauw zullen willen vergeten. Een gemiste kans voor de KVS. Wil u toch gaan kijken, want wie ben ik om u dat te verbieden of af te raden, dan kan dat nog tot 18 oktober in de Laekensestraat die parrallel loopt met de Emile Jacqueminlaan aan de linkerkant met uw gezicht naar het noordstation. Bereid u voor op het ergste, neem desnoods uw boterhammen mee.

IL CATTIVO

Uit in Brussel

Brussel rijmt niet op bruisend. Al goed, u zit hier per slot van rekening om te studeren. In de handboek van VUB-student Eric Goubin vind je een summier opsomming van de plekken waar je hoorderij en verder kan opzoeken. Wij geven je van onze kant iedere twee weken wat er nu precies te beleven valt in de verschillende gelegenheden. Opwindend is misschien anders, maar kom.

EUROPALIA

Dit jaar komt Oostenrijk de eer toe ons land te teisteren met hun kultuur. Bijna tweehonderd jaar nadat de oude Belgen de Oostenrijkse habsburgers aan de deur hebben gezet onder het motto: baas in eigen land, staan ze daar terug. En wel met een resem tentoonstellingen en concerten om U tegen te zeggen, U! Radio, TV en anderen berichten u uitgebreid over wat waar en hoe en vooral tegen welke prijs het te bekijken valt. Zeker niet te missen is de tentoonstelling over de schatten van Het Gulden Vlies, nu naar het schijnt een zeldzaamheid, die vliezen bedoel ik. Terwijl ook de serie Walkman-classics van Mozart tot de familie Strauss voor velen een ontdekking zou kunnen zijn.

THEATER

De meest bejubelde voorstelling van het nog prille theaterseizoen is ongetwijfeld "Een stuk van twee dagen" van de antwerpse Blauwe Maandagcompagnie.

Voor dit stuk schreef Guy Joosten met één oog "de linkshandige vrouw" van Peter Handke over en regisseerde en bewerkte het met zijn ander oog. Hollandse recensenten zijn in de wolken, maar wanneer zijn die het niet? U kan u zelf gaan vergewissen van het geheel in de beursschouwburg op 8, 9 en 10 oktober om 20 uur 30

HARD/ZACHT

In diezelfde beursschouwburg gingen vroeger regelmatig lezingen van litteratoren onder de titel "Hard op de tong" door. Dit jaar zijn de cineasten aan de beurt. Onder de rekestitel "zacht op het oog" stellen een aantal Vlaamse cineasten hun lievelingsfilm voor en vertellen na visie waarom. Op dinsdag 6 oktober komt Harry Kümel, die ooit Orson Welles en Dora Van der Groen in 1 sekentie samenbracht-geef toe, met *Sunset Boulevard* van Billy Wilder. In ieder geval een zeer geslaagde keuze. Een film over en met vergane filmglorieën om er daarna lekker over te keuvelen. Zie dat u er om twintig uur dertig bent.

BLUES

Een van de individuen die nog al eens in kaffee kaffee aan de zwarte lievevrouwestraat rondhangt is een zekere Jos Steen van wie aan de toog kassetten worden tentoongesteld. Nu heeft die man het masereelfonds zover gekregen dat ze een konsert van hem gaan organiseren in de Kafka. Op 11 oktober kan u er dan tussen pot en pint flarden Captain Beefheart en andere Bluesers horen.

FILM

In het filmmuseum achter de hoek van het PSK aan het koninklijk paleis kan men voor een appel en een ei, voor dertig franken dus, films gaan bekijken. En zoals in alle musea valt vooral aan dode personen de eer te beurt om hun werk geëxposeerd te zien. Misschien is het daarom wel dat John Houston besliste er recentelijk maar mee te kappen. Deze maand is het dan ook al prijs. Alle, maar dan ook alle films van de brave man worden er vertoond. Dat is dik de moeite want het oeuvre van Houston bestaat 50 jaar filmgeschiedenis, met highlights als *The Maltese Falcon*, *The Misfits* en *Prizzi's Honor*. Maar ook verborgen parels als *Wise blood*. Het volledige programma is ter plaatse verkrijgbaar en reserveren is aan te raden, maar het kost u wel vijf frank meer.

En als u daar nu niet iets gekultiveerder uit terugkomt krijg ik het heen en weer. Kijk het begint al. IL CATTIVO

AGENDAAAAH

Dit laat je dus best niet aan je ouders zien. Het BSG brengt u op het slechte pad via De Moeial. Maar u mag het ons niet kwalijk nemen dat dit voorlopig een beetje vaag blijft, we kunnen u ook niet meer zeggen dan we weten natuurlijk. Alhoewel...

Morgenavond

Eerste (1ste) TD in de BSG-zaal. Waarschijnlijk 's avonds. En kleed u niet te warm, dicht bij elkaar is warm genoeg. Zeker in die kleine BSG-zaal. Deze TD kan evenwel slechts plaatsvinden als die van GER-ROM uitgezongen geraken van hun cantus om half vier. Als ze er al aan kunnen beginnen tenminste...

7 Oktober

VRG-TD in de BSG-zaal. Daar weet ik genoeg mee. Als u ook gaat kan u dat daarna ook zeggen.

8 Oktober

Wetenschappelijke TD kring in de BSG-zaal. Nee, Wetenschappelijke zaal in de TD-BSG. Nee, Wetenschappelijke BSG in de zaal TD. Enfin, u hebt het al begrepen zeker?

13 Oktober

BSK, iets onduidelijks met Brugse studenten, geeft een film in een van de auditoria. Maar, pas op! Het kan net zo goed een film petroleum zijn die men over de toeschouwers zal leggen. Daarna weer zoiets waar u kan gaan T drinken en Dansen op kosten van \$olvay, of omgekeerd natuurlijk.

14 Oktober

U kan de gehele dag Grenzeloos Spelen met een ploeg naar uw keuze. En 's avonds, wanneer het leven goed is, kan u naar Platoon gaan kijken en beamen dat het een overtroepen film is. Daarna is het Grenzeloos TD-en.

15 Oktober

MLB e.a. organiseren 's namiddags een solidariteitsmeting. Nicaragua moet overleven vanaf half acht in de QA. Eindelijk eens iets duidelijk. Of u gaat naar de films van Campina of Antverpia, waarschijnlijk duits en frans nagesynchroniseerde versies van Platoon die achterste voren worden afgedraaid. En in de BSG-zaal weeral T en kouwe kak van Jerom.

17 Oktober

De medische werkgroep tegen atoomwapens organiseert een kolloquium over "Vijanddenken in het Nukleaire tijdperk." Waar zij zullen trachten elkaar niet naar de keel te vliegen na afloop. Meer info op het Martelaarsplein 21 in Brussel centrum of op het telefoonnummer 02/218 71 09.

Dada!

Mijn Naaste, Franco.

Franco kwam op een dag met glinsterende ogen en een zo te zien loodzware koffer naar mij toe. 'Ik heb een kunstwerk gemaakt!', zei hij, 'Kijk!'. Hij knielde op de grond neer en opende zijn koffer. Hij haalde er een houten kistje uit, keek mij even aan, glimlachte geheimzinnig en haalde toen het deksel eraf. In het kistje lag een doorgewone rode baksteen. 'Een kunstwerk?!', riep ik, 'Franco, dat is een gewone baksteen!', maar hij schudde het hoofd: 'Nee.', zei hij, 'Geen gewone baksteen. Dit is een kunstwerk. Het heet Mijn Naaste.' 'Mijn Naaste?!', schreeuwde ik, 'Oh jeezus, waarom?', 'Omdat ik mijn naaste kan laten vallen als een baksteen.', antwoordde hij rustig en barste uit in een bulderend gelach.

Nicaragua moet overleven, El Salvador overwint

Op donderdag 15 oktober organiseren MLB en AIB in samenwerking met PVDA en Rode Jeugd een solidariteitsmeeting. Vanaf 19u30 hoort u daar een vertegenwoordiger van de Nicaraguaanse ambassade over 'de organisatie van het volk tegen de Noordamerikaanse agressie'; een vertegenwoordiger van het FMLN-El Salvador (Nationaal Bevrijdingsfront Parabundo Marti) over 'de vooruitgang van de volksbeweging in de steden en de guerrilla op het platteland', ook een brigadist vers uit Nicaragua; een vertegenwoordiger van de PVDA over 'als intellectueel in dienst van de bevrijdingsstrijd in de derde wereld'. U hoort die avond ook gedichten over Che Guevara en het optreden van een Latijnsamerikaanse muziekgroep.

Oproep

Het Nederlandse tijdschrift 'Krisis' (tijdschrift voor filosofie) kreeg vorig jaar een Belgisch 'filiaal' bij. In dit kader werd een werkgroep 'kultuurtheorie' opgericht. Dit jaar start een tweede werkgroep 'kritische maatschappijtheorie' waarbij het werk van Jurgen Habermas als uitgangspunt werd genomen. Wie geïnteresseerd is om mee te werken of zin heeft om binnen de organisatie nog een nieuwe werkgroep op te richten, kan contact opnemen met Christine Delhaye, Weldadigheidsstraat 15, 3000 Leuven. tel: 016/236372.

de Academische Openingszitting.

"Wang tsjang 'eig tsjoe", zei de liefvallige zangeres, toen ze haar onverstaanbare tekst op weliswaar mooie klanken de wereld inpiepte. U merkt het al: de jaarlijkse academische opening was begonnen. Herman Conijn, voorzitter van de Raad van Beheer, dompelde de zaal in een somber stilzwijgen: hij verwelkomde de levenden, maar herdacht de doden. Een hoogst onaangename taak, overigens. Daarna herinnerde hij ons eraan dat Roger Van Geen tot ERErektor uitgeroepen werd en dat enkele EREdoctoren in alle vreugde werden toegekend.

Peter Scholliers sprak voor het wetenschappelijk personeel. Hij belichtte de niet-wetenschappelijkheid van de taken die doorgaans aan wetenschappelijk medewerkers wordt opgelegd. Zij doen hooguit 3 uur per dag aan wetenschappelijk onderzoek, terwijl dit normaal de helft van hun dagtaak in beslag zou moeten nemen. Maar administratie en onderwijs zorgen ervoor dat, indien de assistent nog een normale periode wetenschappelijk wil zijn, hij zich tot het nachtleven zal moeten bekeren. Geert Deruyck, voorzitter van de Sociale Raad (SoR.) en student, sprak duidelijke taal. Hij stelde de SoR. voor en benadrukte dat er een studentenmeerderheid is en dat is zeer belangrijk. Hij bedankte ook nog de academische overheid voor het handhaven van het inschrijvingsgeld op 10.000 fr. Sylvain Loccufier, ons aller rektor, hield een pleidooi voor de diversifiëring van de opleidingen, in plaats van de huidige doorgedreven specialisatie, waardoor de student eerder technisch wordt dan filosofisch. Hij benadrukte vooral de noodzaak van een algemenere voorbereiding. Spesjalezen kan immers

BERICHTEN

ITECO

ITECO richt zich tot allen die bekommerd zijn om ontwikkeling en bevrijding van mensen en volkeren. In het bijzonder richt ITECO zich tot mensen die wensen te vertrekken als ontwikkelingswerker/ster, of die hier actief zijn in actie-, buurt- of Derde Wereldgroepen en die te maken hebben met cultuurverschillen in de meest brede zin van het woord.

In het kursusaanbod vindt men basiskursussen die dieper ingaan op de samenhang tussen de problemen van de Derde Wereld en de problemen in de geïndustrialiseerde wereld en op de vraag voor welk engagement te kiezen. Temakursussen behandelen een specifiek thema, zoals akkulturatie, projektontleding, onderwijs, animatie, vrouwen en technologie.

Ook is er een cyclus voor vertrekkers, nl. uitsluitend voor diegenen die op het punt staan naar een ontwikkelingsproject te vertrekken.

Samen met INTERCODEV worden ook informatiedagen voor kandidaat ontwikkelingswerkers/sters georganiseerd. Deze infodagen staan open voor iedereen die meer uitleg wenst over de mogelijkheden van ontwikkelingssamenwerking.

ITECO vzw
Lakenstraat 76
1000 Brussel
tel 02/2183167

centrum voor marxistische studies

Het centrum voor marxistische studies (cms) is een studiecentrum aan de VUB waarin onderzoekers uit verschillende fakulteiten samenwerken. Eén van haar opdrachten is het verzorgen van en vormingsseminaries discussievergaderingen.

Als eerste kennismaking organiseert het centrum een reeks seminars onder titel "in tegenstroom". Elke maand wordt een ander thema behandeld in drie opeenvolgende zittingen. Men kan zonder voorkennis actief deelnemen aan de seminars die telkens ingeleid worden door specialisten.

Op 7, 14 en 21 oktober zal het onderwerp "de nieuwe technologieën en de arbeidsbeweging" ingeleid worden door Bob Hancké en Gilbert Eggermont. Men zal dan bespreken wat de gevolgen zijn van de invoering van nieuwe technologieën in het arbeidsproces op de organisatie en op de tijdsindeling van de arbeid. Hoe gebeurd dat precies in de bedrijven? Hoe reageren de syndicaten op deze ontwikkelingen? Voor de andere onderwerpen die behandeld zullen worden verwijzen we naar volgende edities van de moeial.

Deze woensdagmiddagseminaries vinden telkens plaats van 12 tot 14 uur in het gebouw L (hilok)-aud. 5 op de 4^e verdieping (toegang 8 via Triomflaan 1050 Brussel tel:02/641.27.60).

Het cms organiseert ook verscheidene avondseminaries. De preciese data daarvan liggen nog niet vast, maar de onderwerpen al wel.

...nag altijd in het Vesalius-uitstralingscollege. Kortom: over de universaliteit van de universiteit.

Sacher Masoch.

Studenten in Jette opgelet!

Vanaf 1 oktober 1987 is de Sociale Sektor studenten te Jette volledig overgebracht naar het gebouw van de Fakulteit Geneeskunde en Farmacie. De ingang van deze sektor bevindt zich recht tegenover Aud.1 (volg signalisatie, einde van de gang Aud. Piet Brouwer/ ad valvas - links - eerste deur links). De volgende diensten bevinden zich binnen deze sektor:

* Vubüek: verkoop van papierwaren, medische boeken, medisch materiaal. Verkoop van drank- en eetmaalticketten. Tel 02/4784890, toestel 1117.

* Dienst Uitgaven: verkoop van medische kursussen.

* Sportdienst: sportkaarten, sportticketten, reservaties van sportterreinen. (doorlopend geopend van 9.30 tot 15.00)

* Sociale Dienst en Jobdienst: studiebeurzen, sociale toelagen, informatie ivm. kinderbijslag en mutualiteit of andere problemen. Tel 02/4784890 toestel 1206. Permanentie op dinsdag van 12.30 tot 15.30 en op woensdag van 9.00 tot 12.00.

* Studieadvies: 02/4784890 toestel 1206, permanente op maandag van 9.00 tot 12.30.

* UCOV: enkel op afspraak, tel 02/6412313.

In de reeks feminisme en marxisme wordt de discussie dit jaar verder gezet in drie seminars van telkens drie zittingen:

-vrouwen en arbeid ingeleid door Anne Grauwels en Nora De Herdt (najaar)

-gezin en emancipatie ingeleid door Magda Michiels (voorjaar)

-sexisme en ideologie ingeleid door Chris Van Straelen (voorjaar)

Naar aanleiding van de recente ontwikkelingen in de Sovjet-Unie zeventig jaar na de revolutie organiseert het cms ook een reeks discussies genaamd het Sovjetraadsel.

FLIKKERLICHT

Een van de vele studentenkringen aan de VUB heet Flikkerlicht (geen afgekorte naam: we hadden gedacht aan "Flik", maar dat leek te veel op iets anders...).

Het Flikkerlicht is een vereniging van VUB-studenten die zich inzet voor de belangen van homoseksuele jongens en meisjes; tolerantie is al een hele stap, maar aan de totale aanvaarding moet nog duchtig gesleuteld worden. De verschillende activiteiten die de kring dit academiejaar wil organiseren moeten daartoe bijdragen. Naast de traditionele TD's en filmvoorstellingen hopen we ook teater, discussies e.d. op touw te zetten... Zoals je ziet een ambitieus programma waarbij we alle hulp kunnen gebruiken. Maar het Flikkerlicht is méér: onze onthaalfunctie blijft ook dit academiejaar bestaan. Als je vragen hebt over homoseksualiteit, er over wil praten of gewoon nader kennis wil maken met de kring kan je ons altijd bereiken. Ook wie actief mee wil werken, lid wil worden of suggesties wil doen kan ons schrijven op ons kontakttadres (zie verder). Indien je liever eerst telefonisch contact opneemt kan dat natuurlijk ook, iedere reactie is meer dan welkom!

Wij berichten over onze activiteiten via de agenda van De Moeial of via pamfletten in het restaurant. Laten jullie ook wat van je horen, dan maken we er samen een boeiend academiejaar van!

Het Flikkerlicht
Postbus 35
1040 Eterbeek 4
tel: 02/641.23.43 (woensdag 16-18u)

KULTUURKRANT

VANAVOND 6 OKTOBER! VANAVOND!
VANAVOND! VANAVOND! VANAVOND!

KREATIEVE ATELIEREN OPEN-DEUR-AVOND TENTOONSTELLING

THE SAMANTHA BROTHERS THE NO MORE POSE BAND

Zin in een zowel educatieve als ontspannende cursus? Wip dan vanavond eens binnen op de OPEN-DEUR-AVOND in Galery' (boven het Kultuurkaffee) - zo vanaf 19u. Je zal je kunnen informeren over volgende cursussen: keramiek, zeefdruk, zwart-wit fotografie, kleurenfotografie, theater, muziek, modeltekenen en lay-out. De Galery zal trouwens opgevolgd zijn met werken van de senior-cursisten. Visuele boodschappen - maar vanavond komen ook de auditief-aangelegden aan hun trekken. THE SAMANTHA BROTHERS rocken het Kultuurkaffee in vanaf 22u. Ter opwarming: THE NO MORE POSE BAND om 21u. Al deze activiteiten zijn gratis.

The Samantha Brothers

TENTOONSTELLINGEN

KUNST IN DE BIBLIOTHEEK TOM FRANTZEN

Dit academiejaar vinden een aantal tentoonstellingen plaats onder het motto "Kunst in de Bibliotheek". Spitaalbijter in deze reeks is Tom Frantzen. Zijn werken in kiel, polyester of brons zijn te bekijken in de Centrale Bibliotheek - V.U.B. gebouw B & C, niveau 1 t.e.m. vrij, 13 nov. Elke werkdag van 9 tot 21u - za. van 10 tot 16u. Toegang gratis.

VIDEOGRAFIE

VIDEO EN MUZIEK

Muziek en videokunst hebben veel met elkaar gemeen. De eerste video-experimenten waren gebaseerd op elektronische toepassingen (synthesizer, wave-generator...) van muzikale experimenten. Toeval of niet de eerste videokunstenaars waren allemaal muzikanten: Nam June Paik, Wolf Vostell, Steina Vasulka, Livinus, Stephen Beck... Het is in de videokunst dat de oorsprong van onze hedendaagse videoclipps te vinden is. Videografie is niet zoals men dacht, schilderen met elektronisch licht, maar het is horen met beelden - het hoorbare zichtbaar maken. Op 3 opeenvolgende video-avonden zullen tapes getoond worden die elk op hun manier een boeiende "relatie" weergeven tussen klank en beelden. De eerste video & muziek avond in deze reeks is:

DE PIONIERS

Programma:
-Global Groove - Nam June Paik
-Ear to the ground - John Sanborn/Kit Fitzgerald
-A tribute to Nam June Paik - John Sanborn/Kit Fitzgerald
-Vijftig uit twee - Livinus
-Motrèe - Livinus
-M. le divin - Waving Ondulata
Ma. 19 okt. '87 - 20u30
Galery' VUB - Inkom: 50fr.

LOUIS PAUL BOON - WEEK

Sedert zijn dood in 1979 is de belangstelling voor de "kunstenaar" Louis Paul Boon alleen maar toegenomen. "Kunstenaar" in de brede zin van het woord, want L.P. Boon was zowel auteur, dichter - acteur - als schilder. Van ma. 12 t.e.m. za. 17 okt. wordt dan ook de schijnwerper gericht op deze veelzijdig getalenteerde man.

FILM "DE BOM"

Regie: Robbe de Hert, 1969 met o.a. L.P. Boon, Betsy Blair, Maurice De Wilde.

Boon, met filmster Betsy Blair, als acteur in de film "De Bom"

Op ma. 12 okt. '87 - 20u30
Galery' VUB - Inkom: 50fr.

TENTOONSTELLING

"Het is reeds lang geen onbekend feit meer dat L.P. Boon (1912-1979) in de schaduw van zijn schrijversloopbaan ook een carrière als schilder trachtte op te bouwen... Als men het plastisch oeuvre van L.P. Boon op zich beschouwt, kan op zijn minst van een merkwaardig geheel worden gesproken. Boon moet in het totaal zo'n duizendtal kunstwerken hebben gemaakt. Daarbij heeft hij zeer diverse technieken zoals houtlood- en houtskooltekenen, olieverf- en pastelschilderen, linoleumsnede, collages en assemblages." Ivo Machiels

Zelfportret, 1942

Vernissage op di. 13 okt. '87 - 20u - Galery' VUB
Inleiding door Ivo Machiels.
De tentoonstelling loopt t.e.m. do. 29 okt. '87, elke werkdag van 10 tot 17u.
Tegelijkertijd loopt in het VUB-Kultuurkaffee een documentaire fototentoonstelling over leven en werken van L.P. Boon. Toegang gratis.

De paradijsvogel, ontwerp van Boon.

LEZING

"DE POEZIE VAN L.P. BOON"
door W. VERHEGHE

Op woe. 14 okt '87 - 13u - Galery' VUB

"VIDEOPROGRAMMA'S over L.P. BOON"

-Ten Hulze van (2 delen) - J. Florquin
-In de voetsporen van L.P. Boon
-Twee schooltelevisie-programma's
Op woe. 14 okt '87 - 20u30 - Galery'
Op aanvraag kunnen deze videoprogramma's overdag bekeken worden, nl. ts. 10 en 17u - elke werkdag v.d. Boon-week. Inkom: 50fr.

SYMPOSIUM

"HET WERK VAN LOUIS PAUL BOON,
TUSSEN SOCIALISME EN NIHILISME?"

Boon, 1952

Ondermeer m.m.v. W.M. Roggeman, R.J. Van de Maele, P. de Wispelaere, B. Vanheste, D. Gebuys...

In dit symposium zal aandacht worden besteed aan twee van de vele aspecten van Boons gigantisch oeuvre: het socialisme en het nihilisme. Ze zijn als twee complementaire polen in zijn werk aanwezig, stoten elkaar af en trekken elkaar aan, ze zijn 'wegmarkeringen' in de voortdurende (revolutive op weg naar en voor een andere (betere?) maatschappij). Het zou verwaand zijn het werk van Boon tot die twee dimensies te willen reduceren, maar de levensbeschouwelijke aspecten van Boons werk zijn ongetwijfeld zeer belangrijk en wellicht levert de botsing der ideeën een nieuwe visie op, waarbij het voorzetsel TUSSEN (tussen socialisme en nihilisme?) zijn begrensd rol van voorzetsel ruim doorbreekt.

R.J. van de Maele
Op za. 17 okt. '87 - van 10u30 tot 16u30
Galery' VUB
De L.P. Boon-week kwam tot stand i.s.m. het Louis Paul Boon Genootschap,

- maar nu moet ik werkelijk weg...

CONCERTEN

RELAX '85

Aansluitend op de vernissage van de tentoonstelling van L.P. Boon op di. 13 okt. '87, volgt een optreden van Relax '85. Dit kwartet bestaat uit: Cel Overbergg, tenor/sax - Walter Augustijnen, piano - Kris Nelissen, contrabas en Luk Van den Bosch, drums. Relax '85 brengt een zeer gevarieerd repertoire met werk van o.a. Miles Davis, Wayne Shorter, Keith Jarrett en John Coltrane; een mix van samba- en salsa-ingredienten. Met werk van Gato Barbieri van Paquito de Rivera en van Sergio Mendez brengt dit viertal ons in een Latin sfeer.

Relax '85

Di. 13 okt. '87 - 21u30
Kultuurkaffee VUB - Toegang gratis

HET KÄRTNER JAZZ ENSEMBLE

Zeven Oostenrijkers in Brussel! Stroomt allen toe. In het kader van het Belg Jazz Festival en Europalia halen we het Kärtner Jazz Ensemble uit zijn isolement. New bop uit de bergen van heren die hun sporen verlienden bij Art Farmer, Slide Hampton, Dexter Gordon, Toots Thielemans en het Vienna Orchestra.

Het Kärtner Jazz Ensemble

Di. 20 okt. '87 - 20u30
Kultuurkaffee VUB - Toegang gratis

LITERATUUR

GLOBETROTTERS

Na het politieke werk zijn momenteel reisverhalen en -reportages sterk in zwang. De Dienst Kultuur plukt enkele eminente reisduiven uit ons taalgebied van een vertrekend vliegtuig. De eerste is Lieve Joris.

LIEVE JORIS/WALTER ZINZEN

Lieve Joris werkt als journaliste voor bladen als Haagse Post, NRC Handelsblad en Avenue. Als vrouw alleen trok zij door de Golfstaten en begin dit jaar kwam "Terug naar Kongo" uit, de neerslag van de tocht die zij maakte in de voetsporen van haar oom-missionaris. Met Walter Zinzen (Panorama) wast zij een zwart continent wit.

Woe. 21 okt. '87 - 20u30
Galery' VUB - Inkom: 150/200fr,
Abonnementsprijs 100fr/Info Dienst Cultuur

BERBER-LIEDEREN UIT KABYLIE

ABDELLI, zanger-componist-dichter uit Kabylie (Algerije) vertolkt een mozaiek van Berber-liederen, die de poëzie van de woestijn en het ritme van de bergen in zich dragen en uitdragen.

Do. 8 okt. '87 - 21u
Kultuurkaffee V.U.B. - Toegang gratis